

การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Using the Phonics Instruction to Promote English Pronunciation and Vocabulary Knowledge among Grade 1 Students

ณัฐพล สุริยมณฑล¹ นิธิดา อติภทรนันท์² และ นันทิยา แสงสิน³

Nadtaphon Suriyamonthon,¹ Nitida Adipattaranan² and Nanthiya Saengsin³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ศึกษาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ11101) ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ 2) นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

คำสำคัญ : การสอนแบบโฟนิกส์ ; การออกเสียง ; ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study English pronunciation of students after learning through the phonics method and 2) to study English vocabulary knowledge of students after learning through the phonics method. The target group was 12 grade 1 students studying the fundamental English subject (ENG 11101) at Ban Maelana School, Pangmapha district, Mae Hong Son province during the second semester of academic year 2016. The research instrument was 7 phonics method lesson plans. The data collecting instruments were an English pronunciation assessment form and an English vocabulary knowledge test. The data was analyzed for mean, standard deviation and percentage.

Findings of the research were as follows: 1) The students' English pronunciation passed the pre-set criterion of 60 percent at excellent level after learning through the phonics method; 2) the students' English vocabulary knowledge passed the pre-set criterion of 60 percent at excellent level after learning through the phonics method.

Keywords : Phonics Instruction ; Pronunciation ; English Vocabulary Knowledge

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, Graduate Student in Curriculum, Teaching, and Learning Technology, Faculty of Education, Chiang Mai University

^{2,3} รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, Associate Professor, Faculty of Education, Chiang Mai University

บทนำ

ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการออกเสียงและความรู้ทางคำศัพท์ คือ “ผู้เรียนสามารถระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และเลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง” ซึ่งในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ดีและสำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาตนเองในภายภาคหน้า อาทิ การออกเสียงคำศัพท์และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การเริ่มเรียนภาษาคือการรู้ความหมายของคำศัพท์ในภาษานั้นๆ การออกเสียงของแต่ละภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนจะต้องฝึกออกเสียงให้ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา จึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะการออกเสียงให้ถูกต้องมาตั้งแต่ต้น เพื่อไม่ทำให้เกิดปัญหาที่แก้ยากในภายหลัง และนอกจากการออกเสียงให้ถูกต้องแล้ว ควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ทุกภาษา การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก จะส่งผลให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ (Lewis, 1997) และการรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ (Allen & Vallette, 1977) สำหรับเด็กไทยมีปัญหาอย่างมากในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากระบบเสียงของภาษาอังกฤษกับระบบเสียงของภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ประการแรกคือ เสียงที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษนั้น ไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /v/, /z/ โดย พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544) ได้กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นการรู้แต่เพียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคยังคงไม่เพียงพอถ้าผู้สื่อสารไม่สามารถเปล่งเสียงที่เจ้าของภาษาฟังและเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมาได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้ว ยังไม่รู้ความหมายของคำๆ นั้นอีกด้วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงเนื่องจากขาดความเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงผิด จึงส่งผลให้ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ออกเสียงไปนั้น (เทียนมณี บุญจุน, 2548) ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้วการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเช่นกัน เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่ง

ที่สำคัญของทุกภาษา เพราะภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความรู้สึกนึกคิดและความต้องการ การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลหนึ่งๆ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงไร คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ Zimmerman (2007) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสื่อสารนั้นคำศัพท์นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งและเป็นปัจจัยพื้นฐานทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ แต่เมื่อการสื่อสารมีความซับซ้อนมากขึ้น การรู้คำศัพท์จึงจำเป็นต้องเพิ่มขึ้นไปด้วย แต่การเรียนรู้คำศัพท์สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ยาก เพราะมีความแตกต่างจากการเรียนรู้คำศัพท์ของเจ้าของภาษา การพัฒนาความรู้และความจำด้านคำศัพท์จึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความรู้เรื่องคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาในทุกๆ ด้าน และคำศัพท์ก็มีความสำคัญในลักษณะเดียวกันในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังได้อ่านข้อมูลที่ถูกนำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสาร คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญในการเรียนการสอน (Coady & Huckin, 1997) นอกจากนั้น Nation (1990) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรู้คำศัพท์ว่า การพัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์นั้นถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากการสอนคำศัพท์ที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน และยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น คือ วิธีการสอนแบบโพนิกส์ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร เป็นการสอนการอ่านออกเสียงที่มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้น (Harris & Hodge, 1995) อีกทั้งงานวิจัยของ Grant (2014) พบว่า การสอนแบบโพนิกส์ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเดิม (Whole language) ทำให้ผู้เรียน มีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรรูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านการอ่านออกเสียง สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งงานวิจัยของ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโพนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง พบว่าค่าเฉลี่ย ความสามารถด้านการอ่าน

ภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มทดลองทุกคนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณา แซ่เตียว (2556) ที่ได้ใช้โฟนิกส์ ในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และสุชาดา อินมี (2556) พัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลของงานวิจัยทั้งสองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ กลุ่มทดลองมีทักษะความสามารถทางด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากหลักการสอนและประโยชน์ของการสอนแบบโฟนิกส์จะพบว่า เป็นวิธีที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษและยังช่วยพัฒนาความรู้คำศัพท์ของผู้เรียน เพราะวิธีสอนแบบโฟนิกส์ช่วยฝึกให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน และยังช่วยในเรื่องของความรู้ทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา ประจำปีการศึกษา 2559 ซึ่งนักเรียนทั้งหมดเป็นชาวไทยภูเขาโดยแบ่งเป็นเผ่าไทยใหญ่ 9 คน และเผ่าลาหู่จำนวน 3 คน นักเรียนกลุ่มดังกล่าวจะใช้ภาษาประจำเผ่าเป็นภาษาหลักในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นนักเรียนกลุ่มนี้จะได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษาของแต่ละปี โดยภาคเรียนที่ 1 นั้นจะต้องเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารกับผู้สอนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2559 เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานและปลูกฝังความสามารถในการออกเสียงและเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตั้งแต่เด็กในระยะเริ่มต้นหรือประถมศึกษา

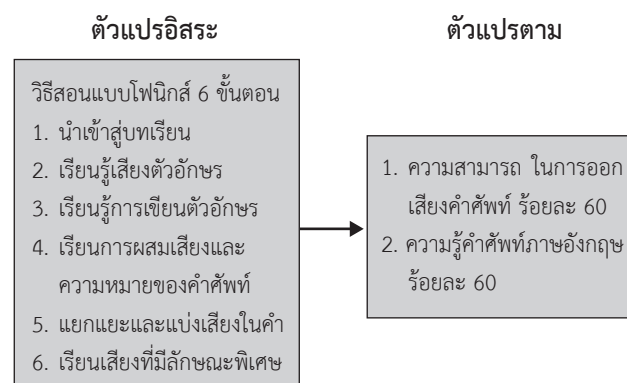
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อศึกษาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนแบบโฟนิกส์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการสอนแบบโฟนิกส์ ที่เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่เริ่มเรียน เพราะผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ซึ่งผู้สอนจะแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนทราบว่า ตัวอักษรหนึ่งๆ แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น “c” อ่านออกเสียง /k/ ในคำว่า “cat” (Vacca et al., 1995)

ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอยู่ 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นการเรียนรู้เสียงของตัวอักษร 3) ขั้นการเรียนรู้การเขียนตัวอักษร 4) ขั้นการเรียนรู้การผสมเสียงตัวอักษรและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ 5) ขั้นการแยกแยะและแบ่งเสียงในคำ และ 6) ขั้นการเรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน ซึ่งทั้งหมดเป็นชาวไทยภูเขาโดยแบ่งเป็นเผ่าไทยใหญ่ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเผ่าลาหู่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวจะใช้ภาษาประจำเผ่าเป็นภาษาหลักในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายจะได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษาของแต่ละปี โดยภาคเรียนที่ 1 นั้นกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวจะต้องเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก เลือกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง

ภาพที่ 2 กลุ่มเป้าหมายและผู้ทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือทั้งสองผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC อยู่ที่ 1.0 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ที่ปรับจากแบบเรียน จอห์น โพนิกส์ (Wernham & Lloyd, 2010) จำนวน 7 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอยู่ 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น กิจกรรมเกม เพลง เป็นต้น 2) ขั้นการเรียนรู้เสียงของตัวอักษร การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรทั้ง 42 เสียง ซึ่งจำแนกเสียงออกเป็น 7 กลุ่ม ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนเสียงแต่ละเสียงโดยเริ่มจากกลุ่มที่ 1 จนถึง กลุ่มที่ 7 ตามลำดับ ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เสียงอักษรภาษาอังกฤษเสียงใหม่โดยผ่านข้อความสั้นๆ ที่จะมีเสียงที่นักเรียนได้เรียนแฝงอยู่ด้วย 3) ขั้นการเรียนรู้การเขียนตัวอักษรในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนตัวอักษรที่นักเรียนได้ฝึกออกเสียงไปนั้นว่ามีวิธีเขียนอย่างไร โดยที่ครูจะเขียนให้นักเรียนดูบนกระดานรวมทั้งทำลูกศรเพื่อแสดงทิศทางในการเขียนตัวอักษรนั้นๆ 4) ขั้นการเรียนรู้การผสมเสียงตัวอักษรและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และฝึกเกี่ยวกับการผสมแต่ละเสียงให้ไปสู่การออกเสียงคำ ซึ่งถ้าผู้เรียนสามารถออกเสียงได้แล้วนั้น ผู้สอนก็จะนำเสนอเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์โดยใช้บัตรภาพแล้วให้นักเรียนได้ฝึกจับคู่คำศัพท์กับภาพ 5) ขั้นการแยกแยะและแบ่งเสียงในคำในขั้นนี้ผู้สอนจะให้นักเรียนได้ทบทวนเสียงที่ได้เรียนไปแล้วว่า นักเรียนสามารถจำเสียงดังกล่าวได้หรือไม่ โดยการที่ผู้สอนจะพูดเสียงที่ผู้เรียนได้เรียนไปนั้น แล้วให้นักเรียนเขียนตัวอักษรที่ตรงกับที่ผู้สอนได้พูดลงในสมุด และ 6) ขั้นการเรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มีการออกเสียงไม่เป็นไปตามหลักการสอนของโฟนิกส์ แต่เป็นคำที่พบเห็นบ่อย ได้แก่ the, he, she, me, we, be, I, was, to, do, are, all ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกทั้งการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์เหล่านี้ ในส่วนของคำศัพท์ที่ใช้ในการสอนในครั้งนี้เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร และ เครื่องดื่ม อาทิ

แผนที่ 1	sit, nap, ant, tin, pan
แผนที่ 2	cat, hen, pet, hat, man
แผนที่ 3	sun, cup, dug, leg, bag
แผนที่ 4	goat, rain, tail, snail, fork

แผนที่ 5	van, zoo, moon, book
แผนที่ 6	box, six, yes, sheep, fish
แผนที่ 7	squid, cloud, mouth, shout

กลุ่มของเสียงที่นำมาจาก Jolly Phonics มีดังนี้

แผนที่ 1	/s/, /a/, /t/, /i/, /p/, /n/
แผนที่ 2	/c/, /k/, /e/, /h/, /r/, /m/, /d/
แผนที่ 3	/g/, /o/, /u/, /V/, /f/, /b/
แผนที่ 4	/ai/, /j/, /oa/, /ie/, /ee/, /or/
แผนที่ 5	/z/, /w/, /ng/, /v/, /oo/
แผนที่ 6	/y/, /x/, /ch/, /sh/, /th/
แผนที่ 7	/qu/, /ou/, /oi/, /ue/, /er/, /ar/

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1. แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.2. แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ซึ่งจะมีการประเมินผู้เรียนโดยการให้ออกเสียง คำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไป โดยเริ่มจากการออกเสียงตัวอักษรต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในบัตรคำศัพท์ แล้วตามด้วยการออกเสียงคำศัพท์ดังกล่าว โดยรวมเสียงอักษร เข้าด้วยกัน ถ้าผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง จะได้ 1 คะแนน ในการทดสอบความรู้คำศัพท์นั้น ผู้เรียนจะต้องนำบัตรคำศัพท์ที่ได้อ่านแล้วนั้นไปจับคู่กับภาพที่ครูคิดไว้บนกระดานซึ่งนักเรียนจะได้อีก 1 คะแนน ในการประเมินแต่ละครั้งนักเรียนจะได้รับการประเมิน โดยใช้คำศัพท์ที่สุ่มจากที่ได้เรียนมาแล้วนั้น 10 คำ และนักเรียนจะได้รับการประเมินดังกล่าวรวม 7 ครั้งหลังจากที่มีการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์เสร็จสิ้นลง ในแต่ละแผนการสอน ในการประเมินครั้งนี้จะมีการแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 8 ระดับ ดังต่อไปนี้

ช่วงคะแนนร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80 - 100	ดีเยี่ยม
75 - 79	ดีมาก
70 - 74	ดี
65 - 69	ค่อนข้างดี
60 - 64	น่าพอใจ
55 - 59	พอใช้
50 - 54	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	ต่ำกว่าเกณฑ์

สำหรับเกณฑ์ผ่านของการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60

ภาพที่ 3 การประเมินการออกเสียง

ภาพที่ 4 การประเมินความรู้คำศัพท์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560 ถึง 23 มีนาคม พ.ศ.2560
2. ประเมินการออกเสียงและทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์แปลผล และสรุปผลตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ กลุ่มเดียว ที่ทดสอบเฉพาะหลังการสอน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 และไม่มีพื้นฐานหรือเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ผ่านก่อนทำการทดลองอยู่ที่ร้อยละ 60 ในการประเมินทักษะการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีการนำเอาคะแนนด้านการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ

กลุ่มเป้าหมายหลังผ่านการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ มาเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้กำหนดไว้ก่อนทำการทดลอง ดังนี้

1. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ที่ร้อยละ 60
2. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ที่ร้อยละ 60

สรุปผลการวิจัย

1. หลังจากทีนักเรียนได้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์แล้วปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 9.3 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 คิดเป็นร้อยละ 93.5 มีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการสอนแต่ละแผนพบว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด และแต่ละแผนมีระดับคุณภาพดีเยี่ยมเช่นเดียวกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนน การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนด้วย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบครั้งที่	ค่าเฉลี่ย (10)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	10	0	100	ดีเยี่ยม
2	10	0	100	ดีเยี่ยม
3	10	0	100	ดีเยี่ยม
4	8.5	1.3	85	ดีเยี่ยม
5	9.8	0.5	98	ดีเยี่ยม
6	8.9	1.3	89	ดีเยี่ยม
7	8.3	1.5	83	ดีเยี่ยม
เฉลี่ย	9.3	0.8	93.5	ดีเยี่ยม

2. หลังจากทีนักเรียนได้ผ่านการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 8.2 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.9 คิดเป็นร้อยละ 82.20 มีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยหลังการสอนแต่ละแผนพบว่า ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 มีระดับคุณภาพดีมากถึงดีเยี่ยม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบครั้งที่	ค่าเฉลี่ย (10)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	8.2	1.5	82	ดีเยี่ยม
2	9.4	0.8	94	ดีเยี่ยม
3	8.3	1.4	83	ดีเยี่ยม
4	7.6	1.6	76	ดีมาก
5	8.3	1.3	83	ดีเยี่ยม
6	7.8	1.5	78	ดีมาก
7	7.9	1.6	79	ดีมาก
เฉลี่ย	8.2	0.9	82.2	ดีเยี่ยม

อภิปรายผลการวิจัย

1. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการที่มุ่งพัฒนาการอ่านและการสะกดคำให้กับผู้เรียน หลังจากมีการจัดกิจกรรมการเรียนตามขั้นตอนที่ได้ปรับจากแบบเรียน จอห์น โฟนิส ทั้ง 6 ขั้นตอน พบว่าวิธีดังกล่าว ทำให้กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในการทำวิจัยครั้งนี้สามารถออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังสามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนแต่มีองค์ประกอบของหน่วยเสียงที่คล้ายกับคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง พบว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน แสดงให้เห็นว่าวิธีการดังกล่าวสามารถส่งเสริมการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะผู้เรียนที่เริ่มเรียน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน แต่เมื่อผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้วก็พบว่า นักเรียนก็สามารถออกเสียงได้ผ่านเกณฑ์ตามที่ได้ตั้งไว้ก่อนดำเนินการทดลอง สอดคล้องกับ Weaver (1994) ที่ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับกระบวนการอ่านและวิธีการฝึก และได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วย พัฒนาการอ่านและการสะกดคำ ดังนั้นการสอนเด็กในระดับเริ่มต้นจึงควรเริ่มที่การสอนหน่วยเสียงเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นต่อไป และในส่วนของการเสียงที่มีปัญหาโดยทั่วไปของ

เด็กไทย เช่น เสียง /z/, /v/ นั้น สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ร่วมการวิจัยในครั้งนี้ ไม่พบปัญหาในการออกเสียงดังกล่าว เนื่องจากเสียงดังกล่าวนี้ปรากฏอยู่ในภาษาแม่ของกลุ่มเป้าหมาย

2. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นได้ชัดจากการทำวิจัยครั้งนี้ คือผู้เรียนจะไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ถ้าไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ เช่น เวลาทดสอบนั้นผู้เรียนจะได้อ่านบัตรคำแล้วนำบัตรคำดังกล่าวไปจับคู่กับบัตรภาพ ซึ่งถ้าผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ หรือถอดเสียงของคำดังกล่าวได้ ผู้เรียนก็จะไม่สามารถนำบัตรคำไปจับคู่กับบัตรภาพที่เป็นความหมายของบัตรคำดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ในทางกลับกันถ้าผู้เรียนสามารถอ่านหรือถอดเสียงบัตรคำดังกล่าวได้ ผู้เรียนก็จะสามารถนำบัตรคำไปจับคู่กับบัตรภาพที่เป็นความหมายของบัตรคำนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนจะเกิดการจดจำคำศัพท์แต่ละคำผ่านทางเสียงไม่ใช่ผ่านตัวอักษร ที่นักเรียนมองเห็นเมื่อนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ นักเรียนก็จะสามารถบอกความหมายคำศัพท์จากเสียงดังกล่าวได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Grant (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลระยะยาวของการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านและการสะกดคำกับเด็กที่ดึกดำบรรพ์อย่างชัดเจนว่า การสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ดีขึ้น ดังนั้นผู้เรียนจึงพัฒนาทักษะดังกล่าวไปสู่การเพิ่มพูนของความรู้คำศัพท์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์นั้น ผู้สอนต้องมีการทบทวนเสียงที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วทุกครั้ง เพราะถ้าไม่มีการทบทวนเสียงที่ได้เรียนไปแล้วให้กับผู้เรียน ผู้เรียนบางคนที่ยังออกเสียงไม่ได้ ก็จะส่งผลต่อชั่วโมงเรียนปัจจุบัน เพราะผู้เรียนจะเกิดความกดดันและไม่สนุกกับกิจกรรมที่ผู้สอนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะส่งผลต่อการเรียนในคาบเรียนต่อไป

2. การสอนเสียงใหม่นั้น ผู้สอนควรสอนโดยไม่รีบเร่ง เพราะถือเป็นขั้นที่สำคัญที่สุด ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำเสียงที่ได้เรียน เช่น อาจจะมีการทำท่าประกอบเสียงเพื่อช่วยในการจดจำ และในบางกรณีมีนักเรียนบางคนที่สามารถออกเสียงดังกล่าวได้แล้ว ก็ให้นักเรียนคนดังกล่าวไปช่วยเพื่อนที่ยังออกเสียงไม่ได้ เพราะจะทำให้เพื่อนเกิดความภูมิใจ อีกทั้งยังทำให้เพื่อนที่ได้รับการสอนจากเพื่อนรู้สึกผ่อนคลายยิ่งขึ้นเมื่อได้เรียนจากเพื่อนด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปนั้น ผู้วิจัยควรมีการใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ เพื่อที่จะเป็นข้อพิสูจน์ที่แน่ชัดขึ้นว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้นช่วยส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ได้อย่างแท้จริงหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรตามที่หลากหลายขึ้น ไม่จำกัดเพียงการออกเสียงและความรู้คำศัพท์เท่านั้น อาทิ อาจจะใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะในการพูดสื่อสาร หรือการเขียน ผ่านการทำการวิจัยที่มีการทดลองแบบระยะยาวโดยศึกษาว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะอื่นๆ เช่น การเขียน หรือการพูด เพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าหรือเท่ากับนักเรียนที่ไม่ได้ผ่านการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ เสืออินทร์ . (2559). การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เทียนมณี บุญจน. (2548). สัทศาสตร์ ระบบเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พิมพ์พิศ ทวยเจริญ. (2544). แนวทางการออกเสียงภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติ อินมี .(2556). การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 6(3) ; 141-145.
- อรอุษา แซ่เตียว. (2556). การใช้โฟนิกส์ในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- Allen, E., & Vallette, D. (1977). *Classroom techniques: Foreign language English as a second language*. New York : Harrcourt Brace Javarovich Inc.
- Coady, J., & Huckin, T. (1997). *Second language vocabulary acquisition: A rational for pedagogy*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Grant, M. (2014). *Longitudinal Study from Reception to Year 2: The Effects of a Systematic Synthetic Phonics Program on Reading, Writing and Spelling*. Reading Reform Foundation. Retrieved January 2016, from <http://rrf.org.uk/pdf/Grant%20Follow-Up%20Studies%20-%20May%202014.pdf>.
- Harris, T. L., & Hodges, R. E. (1995). *The literacy dictionary: The vocabulary of reading and writing*. Newark, Delaware : International Reading Association.
- Lewis, M. (1997). *Implementing the lexical approach: Putting theory into practice*. Hove. England : Language Teaching Publications.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York : Heinle & Heinle.
- Vacca, J. A. et al. (1995). *Reading and learning to read*. New York : Harper Collins College.
- Weaver, C. (1994). *Reading process and practice: From socio-psycholinguistic to whole language*. Portsmouth, NH. : Heinemann.
- Wernham, S., & Lloyd, S. (2010). *Phonics teacher's book (Jolly phonics)*. Printed in China.
- Zimmerman, C.B. (2007). *Vocabulary learning methods*. Cambridge Massachusetts : Harvard Unive

Translated Thai Reference

- Suein, J. (2016). *Development of skills in English reading ability of grade 2 students at Boonkhum Rat Bamrung School by using phonics technique* (Unpublished master's thesis). Dhurakij Pundit University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Boonjun, T. (2005). *Phonetics: English and Thai sound systems*. Bangkok : Odeon Store Publisher. [in Thai]
- Thuai-charoen, P. (2001). *A guide to pronouncing the English sounds* (2nd Ed.). Bangkok : Printing House of Thammasat University. [in Thai]
- Inme, S. (2013). A development of English vocabulary pronunciation ability of grade 3 students through phonics poster media. *Veridian E-Journal*, 6(3): 141-145. [in Thai]
- Saetiew, O. (2013). *Using the phonics method to enhance English reading skill of grade 3 students* (Unpublished master's thesis). Suratthani Rajabhat University, Suratthani, Thailand. [in Thai]